KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/293

av den 24 februari 2015

om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Liliputas [SGB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artiklarna 15.2 och 52.3 b, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Litauens ansökan om registrering av namnet ”Liliputas” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Genom ett meddelande om invändning av den 13 september 2013 och en motiverad invändning av den 8 november 2013 invände Polen mot registreringen i enlighet med artikel 51.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Invändningen ansågs möjlig att ta upp till prövning.

(3) Genom skrivelser av den 8 januari 2014 uppmanade kommissionen de berörda parterna att inleda lämpliga samråd för att sinsemellan försöka nå en överenskommelse i enlighet med sina interna förfaranden.

(4) Ingen överenskommelse nåddes mellan Litauen och Polen.

(5) Eftersom ingen överenskommelse nåddes åligger det kommissionen att fatta ett beslut i enlighet med förfarandet i artikel 52.3 b i förordning (EU) nr 1151/2012.

(6) I enlighet med artikel 10.1 c i förordning (EU) nr 1151/2012 hävdade invändaren att registreringen av ”Liliputas” som skyddad geografisk beteckning skulle äventyra överlevnaden för ett delvis identiskt namn, för varumärken och för produkter som lagligen funnits på den polska marknaden i betydligt mer än fem år före den dag då ansökan om registrering av namnet ”Liliputas” som skyddad geografisk beteckning offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (15 juni 2013). Enligt invändaren skulle registreringen utgöra ett hot mot överlevnaden för en produkt kallad ”Liliput”, som är en polsk ost med egenskaper som liknar ”Liliputas” och vars namn är fonetiskt likt namnet ”Liliputas”.

(7) Invändaren hävdar att termen ”Liliput” används allmänt i Polen för produkter som kännetecknas av sin ringa storlek och att den används också för ost. Ost med namnet ”Liliput” har lagligen tillverkats och saluförts i Polen sedan 1971. I företagsstandarder, tekniska föreskrifter och normer för användning av råvaror förtecknas ”Liliput” bland andra typer av ost som gouda, edamer och emmentaler. Denna term, som avser den polska osten, är populär bland polska konsumenter och är inte på något sätt kopplad till den litauiska osten. Den är därför att betrakta som en generisk term för generisk ost i Polen. När det gäller produkten har den polska osten ”Liliput” egenskaper, utseende och dimensioner som liknar den litauiska osten ”Liliputas”. Slutligen menar invändaren att ”Liliput” och ”Liliputas” är liknande produkter med generiska namn. Därför skulle registreringen av namnet ”Liliputas” som skyddad geografisk beteckning förhindra polska producenter från att saluföra sin ost ”Liliput” eller i varje fall från att använda namnet ”Liliput” för en ost.

(8) Invändaren hävdar också att den produkt och det namn som ska registreras inte uppfyller kraven i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Såsom anges i det offentliggjorda sammanfattande dokumentet fick osten namnet ”Liliputas” på grund av sin storlek. Namnet ”Liliputas” innebär därför inte att produkten kommer från en bestämd ort, utan syftar bara – liksom namnet på den polska osten ”Liliput” – på ostens ringa storlek. Dessutom kan produktens egenskaper inte hänföras till dess geografiska ursprung, utan beror på mognadslagringen i små runda formar. Den lokala mikroskopiska mögelsvampens (*Penicillium pallidum* Smith) effekter på de organoleptiska egenskaperna hos ”Liliputas” är inte bevisade. Det faktum att varan producerades enligt nationella standarder i Sovjetunionen torde också bekräfta att den kunde produceras överallt i Sovjetunionen och att det inte fanns någon särskild koppling till det avgränsade geografiska området. Slutsatsen är att ”Liliputas” bör betraktas som en generisk produkt.

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 170, 15.6.2013, s. 46.

(9) Flera polska ostproducenter har beviljats skydd för varumärken som innehåller ordet ”Liliput”, såsom det registrerade ord- och figurvarumärket ”Cheesland Liliput” och ”Ser liliput”och det använda ordvarumärket ”Serenada Liliput”. Produktionen av den polska ”Liliput” är betydande: 2 762 ton producerades 2013 i industriell skala och salufördes i hela Polen i 2 250 butiker, och 4,8 % av produktionen exporterades inom EU-marknaden. 90 % av produktionen av ”Liliput” omfattas av ett varumärke. Enligt invändarens uppfattning skulle registreringen av namnet ”Liliputas” som en skyddad geografisk beteckning utgöra ett hot mot överlevnaden för dessa varumärken.

(10) Trots ovannämnda argument som anförts av invändaren, bör namnet ”Liliputas” registreras som skyddad geografisk beteckning av följande skäl.

(11) Även om användningen av namnet ”Liliputas” måste ha sitt ursprung i den ringa storleken hos den ost det syftar på, är det uppenbart att namnet i Litauen, på ett halvt sekel, har förlorat denna storleksreferens och samtidigt har utvecklat en stark koppling till produktionsområdet. I Litauen är nu namnet ”Liliputas” obestridligen associerat med den handgjorda halvhårda fermenterade ost av hög kvalitet som produceras i byn Belvederis. Litauiska konsumenter förknippar inte det namnet med en polsk ost eller med normal industriell ostproduktion. Trots att namnet Liliputas inte har någon geografisk bestämning överensstämmer det ändå med definitionen i artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 som anger att skyddad geografisk beteckning är ett namn som identifierar en produkt som härstammar från en viss ort eller region eller ett visst land.

(12) Mot bakgrund av ovanstående kan ”Liliputas” inte betraktas som ett generiskt namn. Generiska namn är namn som, även om de har ett historiskt samband med den plats där den produkt de avser ursprungligen framställdes eller salufördes, nu är helt frikopplade från detta första geografiska ursprung. För ”Liliputas” gäller raka motsatsen. Det var från början frikopplat från sitt geografiska ursprung, men har nu ett starkt samband med produktionsområdet.

(13) Produkten har egenskaper och rykte som kan tillskrivas dess geografiska ursprung. Även om det offentliggjorda sammanfattande dokumentet anger att osten fick namnet ”Liliputas” på grund av sin storlek, klargör det också att den får sin särskilda smak och arom från mognadslagringen i små runda formar med hjälp av intern mikroflora och den mikroskopiska mögelsvampen *Penicillium pallidum* Smith, som växer i källare i det geografiska området. Denna mögelsvamp, som är specifik för källare i byn Belvederis, ger upphov till den friska smak och arom av mjölksyra som är utmärkande för osten ”Liliputas”. Området erbjuder särskilda levnadsförhållanden för denna mögelsvamp. Det faktum att osten är handgjord och tillverkas på ett icke-mekaniserat sätt bidrar till bevarandet och utvecklingen av mögelsvampen. Dessutom har ”Liliputas” ett väl dokumenterat och grundmurat rykte som den litauiska mejeriproduktionens flaggskeppsprodukt, vilket utförligt beskrivs i det offentliggjorda sammanfattande dokumentet.

(14) Skillnaderna mellan ”Liliputas” och ”Liliput” är därför helt uppenbara. ”Liliputas” kan inte anses vara en generisk produkt.

(15) När det gäller påståendet att ”Liliputas” omfattades av Sovjetunionens standarder och därför kunde tillverkas var som helst i Sovjetunionen, bör det noteras att produkter vid den tidpunkten obligatoriskt omfattades av sådana standarder. Dessutom innebär inte denna omständighet att produkten, som beskrivs i den standard som infördes på Litauens initiativ, tillverkades någon annanstans. I alla händelser tilldelades den under perioden 1969–1979 flera utmärkelser, diplom, kvalitetsmärken och medaljer, och identifierades tydligt som en litauisk ost tillverkad i byn Belvederis.

(16) Termen ”Liliput” är fonetiskt lik termen ”Liliputas” som registreringen avser. Båda namnen har sitt ursprung i ostens ringa storlek. Även om osten ”Liliputas” är en produkt med tydligt utmärkande egenskaper, kvalitet och anseende, har osten ”Liliput” aspekter som gör att den liknar osten ”Liliputas”. Eftersom namnen är snarlika och produkterna har visuella likheter skulle tillämpningen av skyddet enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 1151/2012 kunna leda till att termen ”Liliputas”, om den registreras, skulle förhindra polska osttillverkare att använda termen ”Liliput”.

(17) Det finns bevis för att användningen av termen ”Liliput” inte var avsedd att utnyttja namnet ”Liliputas” anseende. Konsumenterna har inte vilseletts och har inte heller riskerat att vilseledas om produkternas verkliga ursprung. De två produkterna har två åtskilda marknader där de är väl kända och korrekt identifierade. Av dessa skäl, och eftersom det visades att ”Liliput” har varit i lagligt bruk i minst 25 år innan ansökan om registrering av ”Liliputas” ingavs till kommissionen, bör med hänsyn till rättvisa och traditionell användning den längsta övergångsperioden enligt artikel 15.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 beviljas.

(18) Denna slutsats innebär inte med nödvändighet att användningen av termen ”Liliput” blir olaglig. I enlighet med artikel 41.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 ska användningen av namnet ”Liliput” inte påverkas av registreringen av namnet ”Liliputas”, om det med hänsyn tagen till alla relevanta faktorer, särskilt de rådande förhållandena i de områden där produkten konsumeras och relevant nationell lagstiftning eller relevanta unionsrättsakter, kan fastställas att ”Liliput” har blivit en generisk term.

(19) När det gäller varumärken som innehåller termen ”Liliput” för vilka det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilka rätten förvärvats genom användning i god tro inom unionens territorium före ansökan om registrering av ”Liliputas” som skyddad geografisk beteckning, får dessa varumärken, i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1151/2012, fortsätta att användas och förnyas för den produkten, förutsatt att de allmänna kraven i varumärkeslagstiftningen i övrigt uppfylls.

(20) Mot denna bakgrund bör namnet ”Liliputas” föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

(21) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet ”Liliputas” (SGB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 1.3 Ost enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ([1]).

Artikel 2

Termen ”Liliput” får användas för ost som inte uppfyller specifikationen för ”Liliputas” under en period av 15 år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 februari 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).